

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	3813000268
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3813000268.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci obvineného H. M., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti trestnému rozkazu Okresného súdu Prievidza zo 17. júna 2013, sp. zn. OT 57/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. júna 2013, sp. zn. OT 57/2013, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 61 ods. 3 Tr. zák. v prospech obvineného H. M..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. júna 2013, sp. zn. OT 57/2013.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Prievidza sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 57/2013, zo 17. júna 2013 bol obvinený H. M. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14. júna 2013 o 14.41 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a v dychu mal 1,42 MG/L

alkoholu, viedol v obci Ráztočno po ulici Handlovej, okres Prievidza, motocykel bez evidenčného čísla.

Za to bol obvinenému H. M. uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil súd obvinenému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 26 mesiacov.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 26. júna 2013.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 26. novembra 2013 Okresnému súdu Prievidza doručil dovolanie z 21. novembra 2013 č. 44297/2013-61/D/593 podľa § 369 ods. 1 Tr. por. v trestnej veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 57/2013, na podnet predsedu senátu Okresného súdu Prievidza Mgr. Vojtecha Chmelana, proti trestnému rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 57/2013, zo dňa 17. júna 2013, právoplatného dňa 26. júna 2013, z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., pretože týmto rozhodnutím bol porušený zákon v ustanovení § 61 ods. 3 Tr. zák. v prospech obvineného H. M.. Dovolateľ v dovolaní cituje základné fakty, pričom z odpisu registra trestov zo dňa 9. júla 2013, ktorý si vyžiadal predseda senátu, vyplýva, že obvinený už bol za obdobný trestný čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 25/2009, zo dňa 10. marca 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 68/2010, zo dňa 9. septembra 2010, kde však súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 3T 229/2009, zo dňa 25. septembra 2009. Poukazuje na ustanovenia § 61 ods. 3, § 61 ods. 2 Tr. zák. s tým, že základná trestná sadzba pre trest zákazu činnosti je 1 rok až 10 rokov. Keďže mal súd ukladať obvinenému trest v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, mal mu uložiť trest zákazu činnosti v rozmedzí 5 rokov až 10 rokov, nakoľko obvinený už bol za obdobný trestný čin odsúdený. Súd však obvinenému uložil podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 26 mesiacov, čo je pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade bol porušený zákon v prospech obvineného a je teda naplnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Lehota na podanie dovolania v zmysle § 370 ods. 2, ods. 3 Tr. por. uplynie dňa 17. decembra 2013. Dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 57/2013, zo dňa 17. júna 2013 bol porušený zákon vo výroku o treste v ustanovení § 61 ods. 3 Tr. zák. v prospech obvineného H. M., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý trestný rozkaz Okresného súdu zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Prievidza prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odsúdený v písomnom vyjadrení k dovolaniu z 24. apríla 2014 prostredníctvom ustanoveného obhajcu tvrdí, že podľa jeho názoru ustanovenie § 61 ods. 3, ods. 7 zákona č. 300/2005 Z. z. v platnom znení je v rozpore s právnym predpisom vyššej právnej sily, ktorým je zákon č. 460/1992 Zb. v znení zákona č. 232/2012 Z. z. Ústava Slovenskej republiky. V čl. 1 bod 1 a v čl. 46, 50 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovený princíp právneho štátu a princíp právnej ochrany. Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky v právnom štáte trestné zákony nepôsobia spätne. V ustanoveniach § 61 ods. 3, ods. 7 Tr. zák. zavedených novelou č. 313/2011 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 1. novembra 2011, je upravené, že ak kedykoľvek v minulosti páchatel trestného činu vykonaného ohrozením pod vplyvom návykovej látky, ako vodič dopravného prostriedku spáchal trestný čin podľa § 289, § 149 ods. 4, ods. 5 Tr. zák., mal mu byť uložený prísnejší trest a to v hornej polovici trestnej sadzby. Na zahľadanie odsúdenia sa neprihliada, resp. toto nemá vplyv. Tieto ustanovenia pôsobia retroaktívne a sú v rozpore s ustanovením § 93 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak bolo odsúdenie zahľadené, hľadá sa na páchatela, ako keby nebol odsúdený. Právnym poriadkom tu je navodený stav, že osoba, ktorá v minulosti legálne nadobudla právo byť označovaná za neodsúdenú, resp. bezúhonnú, je podľa súčasnej platnej právnej úpravy trestaná ako osoba, ktorá nie je bezúhonná. Ustanovenia § 61 ods. 3 a ods. 7 svojou systematizáciou v Trestnom

zákoně narušajú aj členenie Trestného zákona a to z dôvodu, že aj keď sú rozhodné pre ukladanie trestov a limitov zákonného rozpätia trestov, nie sú subsumované v zásadách ukladania trestov. V rozpore so zásadou právnej istoty sú aj účinky týchto ustanovení v § 93 ods. 1 Tr. zák. a v § 36 písm. i/ Tr. zák. K princípom právneho štátu patrí aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok ako aj vzájomná bezrozpornosť právnych noriem nižšej a vyššej právnej sily. Súčasťou tejto dôvery je zákaz spätného pôsobenia právnych noriem alebo ich častí. Tieto závery platia aj pre aplikáciu platného práva a jeho používania na základe platnej právnej normy, ktorá dovoľuje uváženie, resp. rozhodovanie o tom, na koho sa hľadá ako na netrestaného (§ 93 ods. 1 Tr. zák.). Toto ustanovenie Trestného zákona je zároveň legálnou definíciou osoby, na ktorú sa z hľadiska trestného práva hľadá ako na neodsúdenú, resp. bezúhonnú. Platnou právnou úpravou je táto zákonná fikcia pri určitých druhoch trestov popretá a pre osobu trestanú súčasnou právnou úpravou trestom zákazu činnosti, neúčinná. V ďalšej časti vyjadrenia obvinený poukazuje na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 49/03, PL. ÚS 16/95, PL. ÚS 17/96.

Podľa názoru obvineného je nepochybné, že ak občanovi hrozí vyšší trest len z dôvodu neskoršej zmeny právnej normy, dochádza k zhoršeniu jeho postavenia a oslabeniu jeho práva na predtým možný nižší trest. Z týchto dôvodov navrhol obvinený, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prerušil dovolacie konanie a podal návrh na ústavný súd o začatie konania z dôvodu, že všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily, ktorého použitie v danej trestnej veci, rozhodujúce pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily. Návrh na prerušenie konania odôvodňuje uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky publikovaným pod č. I. ÚS 44/98. V prípade, ak najvyšší súd návrhu na prerušenie konania nevyhoví, obvinený žiada, aby z dôvodu, že dovolanie je v jeho neprospech, toto dovolanie zamietol.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred dovolacím súdom, ktoré bolo vykonané po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obvineného, zástupkyňa dovolateľa prehlásila, že trvá na podanom dovolaní a žiada tomuto vyhovieť v zmysle jeho záverov. Obhajca obvineného vo svojom prednese uviedol, že zotrúva na svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu ministra spravodlivosti s tým, že žiada, aby dovolací najvyšší súd prerušil konanie a podal návrh na začatie konania pred ústavným súdom. V prípade, že najvyšší súd návrhu na prerušenie konania nevyhoví, žiada, aby z dôvodu, že dovolanie je neprospech jeho klienta, toto dovolanie zamietol.

Zástupkyňa generálneho prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že je nepochybné, že rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 57/2013, bol porušený zákon v ustanovení § 61 ods. 3 Tr. zák. a tým je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. tak, ako sa ho domáha dovolateľ minister spravodlivosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v neprospech obvineného H. M., v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.). V dovolaní sú uvedené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 374 ods. 2 Tr. por.) a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd po zistení, že nie sú žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania ministra spravodlivosti, preskúmal na verejnom zasadnutí v súlade s § 384 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania, ktoré sú uvedené v dovolaní, pretože v súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný

prostriedok predstavuje v trestnom súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

Tieto princípy platia aj v prejednávanej veci napriek tomu, že bolo ministrom spravodlivosti podané dovolanie proti trestnému rozkazu, ktorý sa stal právoplatným na súde prvého stupňa, ale s poukazom na ustanovenie § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. por. zákonodarca pripustil dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok aj proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, ktoré neboli napadnuté riadnym opravným prostriedkom.

Dovolací súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 57/2013, zo 17. júna 2013 bol obvinený H. M. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14. júna 2013 o 14.41 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a v dychu mal 1,42 MG/L alkoholu, viedol v obci Ráztočno po ulici Handlovej, okres Prievidza, motocykel bez evidenčného čísla.

Za to mu bol uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil súd obvinenému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 26 mesiacov.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 26. júna 2013.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 25/2009, z 10. marca 2010 bol H. M. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi, Okresného dopravného inšpektorátu v Prievidzi sp. zn. ORP-692/DI-SK-2009 zo dňa 12. októbra 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň, postihnutý za priestupok, pretože viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a zároveň mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 40 mesiacov, ktorý platil od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, dňa 10. novembra 2009 o 18.05 h po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v krvi 1,16 mg/l alkoholu, viedol ako nevodič po ceste I/50 v obci Jalovec, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo zn. Škoda 120 bez evidenčných čísiel.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože mal za to, že trest odňatia slobody 3 roky nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol uložený H. M. trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, č. 3T 229/2009, z 25. septembra 2009, vyhlásený dňa 12. novembra 2009, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 3To 68/2010, z 9. septembra 2010 podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietol. Rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT 25/2009, zo dňa 10. marca 2010 nadobudol právoplatnosť 9. septembra 2010.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktoré podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na 1 rok až 10 rokov, ak sa páchatel

dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Podľa § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv zahladenie odsúdenia.

Podľa § 128 ods. 6 Tr. zák. odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchateľ, ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

Pri aplikácii označených zákonných ustanovení je nesporné, že obvinenému H. M. mal byť vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. OT 57/2013, po uznaní viny z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ukladaný trest zákazu činnosti pri aplikácii ustanovenia § 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., teda mal mu byť ukladaný trest zákazu činnosti v trestnej sadzbe od 5 do 10 rokov. Tým, že súd prvého stupňa uložil obvinenému H. M. trest zákazu činnosti v trvaní 26 mesiacov, nesporne porušil zákon v prospech obvineného H. M. v ustanovení § 69 ods. 3 Tr. zák.

Dovolací súd analyzoval argumenty obvineného H. M. k dovolaniu a dospel k záveru, že v prebiehajúcom dovolacom konaní nie sú akceptovateľné.

Primárne treba pripomenúť, že v čase spáchania skutku (14. júna 2013) už boli súčasťou Trestného zákona ustanovenia § 61 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. účinného od 1. novembra 2011 (prijaté zákonom č. 313/2011 Z. z.), ale i ustanovenie § 438d Trestného zákona, teda obvinený mohol predvídať sankcie za konanie, ktoré naplňa znaky skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák.

K definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty (PL. ÚS 16/95). Nie každá retroaktivita je však nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. V teórii a v praxi sa rozlišuje tzv. pravá a nepravá spätná účinnosť (retroaktivita) právnych predpisov. Význam tohto rozlišovania je založený na skutočnosti, že pokiaľ sa pravá retroaktivita v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, nepravá retroaktivita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci.

Pri pravej retroaktivite zákonodarca v novom právnom predpise neuzná práva alebo povinnosti založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho (predchádzajúceho) právneho predpisu. O pravú retroaktivitu ide napríklad vtedy, keď neskorší právny predpis so spätnou účinnosťou (s dopadom do minulosti) upravuje vzťahy, ktoré vznikli v minulosti. V dôsledku toho nastáva stav, v rámci ktorého účinnosť neskoršieho právneho predpisu nastáva skôr, ako jeho platnosť (skôr, než začal existovať).

Pri nepravej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou stúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv

alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy.

Obvinený H. M. v súvislosti so svojím návrhom na prerušenie konania a podania návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky nešpecifikuje právnu normu, podľa ktorej by mal dovolací súd takýmto spôsobom postupovať.

Samotný inštitút dovolania a konania o dovolaní je upravený v ustanovení § 368 až § 392 Tr. por. a z jednotlivých zákonných ustanovení nevyplýva zákonná možnosť dovolacieho súdu prerušiť konanie a podať návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Iný postup dovolacieho súdu by bol v rozpore s princípom legality, ktorý je upravený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Svoju argumentáciu môže obvinený H. M. uplatniť aj v konaní pred súdom prvého stupňa s návrhom na postup podľa § 283 ods. 5 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. naplnené boli, pretože obvinenému H. M. bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť, pričom s poukazom na ustanovenie § 391 ods. 1 Tr. por. bude viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.